

Do okresu tego nie liczy się czasu, spędzonego w charakterze pracownika kontraktowego lub dziennie płatnego.

Służbę przygotowawczą wlicza się do wysługi, jeżeli praktykant bezpośrednio po praktyce otrzymał stanowisko służbowe, w którym służba liczy się do emerytury.

Podstawa do obliczenia wysokości emerytury jest uposażenie i dodatki, które należały się w czynnej służbie w czasie przejścia w stan spoczynku. Dodatek funkcyjny liczy się do podstawy wymiaru dopiero wtedy, gdy urzędnik ukończył 20 lat służby, zaliczanej do emerytury.

Państwowym funkcjonariuszom cywilnym, posiadającym warunki do spensjonowania przysługuje jako podstawa wymiaru zaopatrzenia emerytalnego za pierwszych 10 lat 50%, za każde dalsze półrocze, które zalicza się do emerytury 0,9%. Gdy natomiast państwowy funkcjonariusz zostanie przeniesiony w stan spoczynku przed ukończeniem 50 roku życia albo przed ukończeniem 30 roku służby, należy mu się jako podstawa emerytalna za każde półrocze i to: w razie nieukończenia:

15 roku służby lub 35 roku życia po	0,5%
20 " " " 40 " " "	0,6%
25 " " " 45 " " "	0,7%
30 " " " 50 " " "	0,8%

Rozpoczęte półrocze liczy się jako całe.

Emerytura nie może być wyższa od 95% podstawy wymiaru emerytalnego.

Dodatek funkcyjny, który urzędnik pobierał w czasie emerytowania, dolicza się do emerytury w wysokości 50% po 20 — 60% po 25 — 70% po 30 — i 95% po 35 latach służby.

Emerytowanym funkcjonariuszom państwowym należy się oprócz emerytury również dodatek drożyzniany, który się oblicza w procencie, tej samej wysokości, w jakiej obliczono mu emeryturę od uposażenia. Obok osobistego dodatku drożyznianego należy się emerytowi także rodzinny dodatek drożyzniany w wysokości 150 dynarów miesięcznie za żonę i każde dziecko.

Dla rodzin po emerytach, urzędnikach i innych funkcjonariuszach państwowych służby cywilnej, ustanawia się: „Urzędniczy Fundusz Emerytalny“ (U.F.E.).

Funduszem zarządza Państwowy Bank Hipoteczny:

Przychodami Funduszu są:

1. Pierwszomiesięczne pobory ministrów, banów, urzędników praktykantów, pracowników i funkcjonariuszów niższych;

2. pierwszomiesięczna różnica między nowymi i dotychczasowymi poborami w razie awansu;

3. miesięczna składka;

4. procenty od kapitałów Funduszu Emerytalnego, obliczanych o pół procent niżej od zwykłego procentu, który Państwowy Bank Hipoteczny ściąga od długoterminowych pożyczek swoich dłużników;

5. grzywny i pieniężne kary dyscyplinarne.

Ministrowie, banowie i pozostali funkcjonariusze państwowi, żonaci i nieżonaci (zameżnię lub niezameżnię), zobowiązani są do świadczeń na rzecz U.F.E.

Obowiązek ten dotyczy również pracowników w stanie nieczynnym i na emeryturze.

Podstawą do obliczenia wysokości składek do U.F.E. jest uposażenie i dodatek od stanowisk a dla pracowników i funkcjonariuszów niższych — uposażenie.

Podstawą do obliczenia wysokości świadczeń emerytów do U.F.E. są ich ostatnie pobory, od których obliczono im zaopatrzenie emerytalne.

Dla praktykantów, podstawą jest połowa ich uposażenia.

Miesięczna składka wynosi pięć od sta od podstawy składek.

Wkładający uzyskuje prawo do zaopatrzenia emerytalnego dla jego rodziny z U.F.E., jeżeli opłacał składki co najmniej przez pięć lat i umarł jako członek Funduszu.

Rodzinna emerytura wypłaca się procentowo od pborów, od których wkładający wpłacał świadczenia do U. F. E. w czasie śmierci i to według następujących procentów:

Po ukończonych pięciu latach opłacania składek do U.F.E. dla jednego użytkownika emerytury rodzinnej 25%, za dwóch 35%, za trzech 45%, za czterech i więcej 55%. Po ukończonych 10 latach opłacania składek stawki te podwyższają się o 5% a za każdy dalszy rok powyżej 10 lat zwiększają się o 1% z tym, że rodzinna emerytura nie może być wyższa dla jednego użytkownika od 55%, dla dwóch 65%, dla trzech 75% za czterech i więcej jak 85%. Jeżeli jest więcej użytkowników rodzinnej emerytury, a jeden z nich straci prawo do rodzinnej emerytury, zmniejsza się rodzinna emerytura pozostałym w powyższym stosunku.

Jeżeli wkładający występuje z służby państwowej, traci prawo do dalszego składania opłat do U.F.E. Na jego żądanie U.F.E. jest zobowiązany zwrócić mu wpłacone dotychczas składki, w którym to wypadku traci on prawo, aby czas, za który składki zwrócono, zaliczono do rodzinnej emerytury przy ewent. ponownym wstąpieniu do służby państwowej.

Do zwrotu składek nie ma prawa składający, który wystąpił ze służby przed ukończeniem pięciu lat składania, ale zatrzymuje prawo zaliczenia mu przy ponownym wstąpieniu do służby państwowej czasu poprzednich składek do rodzinnej emerytury.

Zarządzenie poprzednich ustępów nie odnosi się do składających, których służba skończyła się przejściem na emeryturę.

Rodzinna emerytura należy się żonie i ślubnym dzieciom.

Żona rozwiedziona według przepisów rzym.-kat. kościoła, niema prawa do rodzinnej emerytury. Żony muzułmana liczy się razem za jednego członka rodziny.

Rodziny zmarłych funkcjonariuszów państwowych, które pobierają rodzinna emeryturę, mają te same dodatki drożyzniane, które miały lub miałyby osoby, od których pochodzi prawo emerytalne w czasie śmierci.

Nikt niema prawa do dwóch emerytur: jeżeli ma prawo do dwóch otrzyma większą z nich.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wspomnienia zaborczych emerytów

Na pamiętnym posiedzeniu Senatu w dniu 4-go lutego 1938 r. w dyskusji nad uchynieniem dekretu z 35 roku, były Senator p. Zbierski twierdził między innymi co następuje:

...„wszystko chce się mieć od państwa za darmo. Drugi problem. Strojenie się w toę patriotyzmu.

Znam takie wypadki, że wśród emerytów zaborczych, znajdują się tacy, którzy pełnili wierną służbę w żandarmerii tych państw. Są domy, gdzie przechowuje się po dziś dzień portrety trzech cesarzy jako bohaterów narodowych, — ...Rząd przyjął masę emerytów z państw zaborczych, ale niestety nie przyjął posiadanych przez nie kapitałów“... „tysiące pracowników pełniących aktywną służbę dla państwa, pobiera-

jących minimalne wynagrodzenia, nie okazują tego rożgoryczenia i nie wysuwają takich pretensji jak emeryci“!

Na ogólnym zjeździe emerytów w Warszawie dnia 6-go lutego 1938 r. odpowiedzieli p. Zbierskiemu Pp. Swolkien i Gizella. Niektóre pisma potraktowały owo wystąpienie p. senatora jako nikiemne. Pan Zbierski zginął jako senator w falach zapomnienia ale pozostali inni senatorowie, którzy na sprawę emerytów tak samo się zapatrują i dlatego postanowilem poruszyć tę sprawę raz jeszcze. Szczęściem dla Polski porożbiorowej było to, że ucisk zaborców nie był równocześnie przez wszystkich stosowany i że wypadki historyczne tak się ułożyły, że kiedy w jednym zaborze był ucisk, to w innym panowała względna wolność.